

# شہوت جي پيروِي جون تباہہ ڪاريون

هفته وار سنٽن پريي  
اجتماع ۾ ٿيڻ وارو  
سنٽن پريو بيان

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ  
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

## شہوت جي پيروِي جون تباهه ڪاريون

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَعَلَى آلِكَ وَأَصْحَابِكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ  
الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ وَعَلَى آلِكَ وَأَصْحَابِكَ يَا نُورَ اللَّهِ

### نَوَيْتُ سُنَّتَ الْإِعْتِكَافِ

(مون سنّتِ اعتكاف جي نيت ڪئي)

جڏهن به مسجد ۾ داخل ٿيو، ياد اچڻ تي نفلي اعتكاف جي نيت ڪري وٺندا ڪيو، جيستائين مسجد ۾ رهندو نفلي اعتكاف جو ثواب حاصل ٿيندو رهندو ۽ ضمناً مسجد ۾ کائڻ پيئڻ به جائز ٿي ويندو.

### دُرُودِ شَرِيفِ جِي فَضِيلَتِ

حضرت سيدنا انس رضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روایت آهي ته نبی اکرم

نُورِ مُجَسَّمِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ مُعَظَمِ آهي: يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْجَاكُمْ يَوْمَ

الْقِيَامَةِ مِنْ أَهْوَالِهَا وَمَوَاطِنِهَا يعني اي انسانو! قيامت جي ڏينهن ان جي دهشتن

۽ دُشوار گُزار گهاتين مان جلدي نجات حاصل ڪرڻ وارو اهو شخص

هوندو، اَنْتَرَكُمْ عَلَى صَلَاةٍ فِي دَارِ الدُّنْيَا جنهن دنيا ۾ مون تي ڪثرت سان درود پاڪ

پڙهيو هوندو.

(ڪنز العمال، ڪتاب الاذڪار، باب السادس في الصلاة عليه وعلي آله----- الخ، 1/254، حديث: 2225)

شافع روزِ جزا ٿم ۽ ڪروڙون دُرود  
دافعِ جملہ بلا ٿم ۽ ڪروڙون دُرود

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

منا مٺا اسلامي ڀائرو! ثواب حاصل ڪرڻ خاطر بيان ٻڌڻ کان پهريان

سنيون سنيون نيتون ڪري وٺون ٿا. فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ:

”يَبِيَّةُ الْمُؤْمِنِ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلِهِ“ يعني مسلمان جي نيت ان جي عمل کان بهتر آهي.<sup>1</sup>

**ٻه مدني ڪل:** (1) بغير سني نيت جي ڪنهن به نيڪ عمل جو ثواب ناهي ملندو.  
(2) جيتريون سنيون نيتون وڌيڪ، اوترو ثواب به وڌيڪ.

## بيان ٻڌڻ جون نيتون

نگاهون جهڪائي پوري توجهه سان بيان ٻڌندس ❁ تڪ  
لڳائي ويهڻ بدران علمِ دين جي تعظيم خاطر جيترو ٿي سگهيو ٻئي  
گوڏا وڃائي ويهندس ❁ ضرورت پوڻ تي ٻين جي لاءِ سرڪي جاءِ  
ڪشاده ڪندس ❁ ڌڪو وغيره لڳو ته صبر ڪندس، گهوري ڏسڻ ۽  
اٽڪڻ کان بچندس ❁ صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! اذڪرُ اللهُ تُوْبُوْا اِلَيَّ اللهُ! وغيره ٻڌي ثواب  
ڪمائڻ ۽ صدا لڳائڻ وارن جي دل جوئي (يعني دلداري) جي لاءِ بلند آواز  
سان جواب ڏيندس ❁ بيان کان پوءِ پاڻ اڳتي وڌي سلام، مصافحو ۽  
انفرادي ڪوشش ڪندس.

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

<sup>1</sup> (المعجم الكبير للطبراني، باب السيقن، سهل بن سعد الساعدي الحديث: 5942، ج 6، ص 185)

## بيان ڪرڻ جون نيتون

مان به نيت ڪيان ٿو ❁ الله جي رضا حاصل ڪرڻ ۽ ثواب حاصل ڪرڻ جي لاءِ بيان ڪندس ❁ ڏسي بيان ڪندس ❁ سيپاري 14

سورة النحل آيت نمبر 125: **أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالنُّوْعِطَةِ الْحَسَنَةِ**

”ترجمو ڪنز الايمان: پنهنجي رب جي وات جي طرف سڌ پڪي سمجھ ۽ چڱي نصيحت سان“ ۽ بخاري شريف (حديث: 4361) جي هن فرمانِ مصطفيٰ

**صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً<sup>1</sup>** يعني ”منهنجي طرفان پهچايو

جيتوڻيڪ هڪ ئي آيت هجي“ ۾ ڏنل احڪام جي پيروي ڪندس ❁

نيڪي جو حڪم ڏيندس ۽ بُرائي کان منع ڪندس ❁ شعر پڙهڻ،

عربي، انگريزي ۽ ڏکيا لفظ ڳالهائڻ دؤران دل جي اخلاص تي توجھ

رڪندس يعني پنهنجي علميت جو ڌاڪو ويهارڻ مقصود ٿيو ته ڳالهائڻ

کان بچندس ❁ مدني قافلي، مدني انعامات ۽ علاقائي دوره براءِ

نيڪي جي دعوت وغيره جي رغبت ڏياريندس ❁ تهڪ ڏيڻ ۽ ڏيارڻ

کان بچندس ❁ نظر جي حفاظت بڻائڻ جي خاطر حتي الامكان نگاهون

جهڪائي رڪندس.

**صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ**

1... بخاري، ڪتاب احاديث الانبياء، باب ماذكر عن بنى اسرائيل، 462/2، حديث: 3461

## بيان ڪرڻ جون نيتون

مان به نيت ڪيان ٿو ❁ الله جي رضا حاصل ڪرڻ ۽ ثواب حاصل ڪرڻ جي لاءِ بيان ڪندس ❁ ڏسي بيان ڪندس ❁ سيپاري 14

سورة النحل آيت نمبر 125: **أُدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالنُّمُو عِظَةِ الْحَسَنَةِ**

”ترجمو ڪنزالايمان: پنهنجي رب جي وات جي طرف سڌ پڪي سمجه ۽ چڱي نصيحت سان“

۽ بخاري شريف (حديث: 3461) جي هن فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ:

**بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً<sup>1</sup>** يعني ”منهنجي طرفان پهچايو جيتوڻيڪ هڪ ئي آيت

هجي“ پر ڏنل احڪام جي پيروي ڪندس ❁ نيڪي جو حڪم ڏيندس

۽ بُرائي کان منع ڪندس ❁ شعر پڙهڻ، عربي، انگريزي ۽ ڏکيا لفظ

ڳالهائڻ دؤران دل جي اخلاص تي توجُّه رکندس يعني پنهنجي علميت

جو ڏاڪو ويهارڻ مقصود ٿيو ته ڳالهائڻ کان بچندس ❁ مدني قافلي،

مدني انعامات ۽ علاقائي دوره براءِ نيڪي جي دعوت وغيره جي رغبت

ڏياريندس ❁ تهڪ ڏيڻ ۽ ڌيارڻ کان بچندس ❁ نظر جي حفاظت بڻائڻ

جي خاطر حتي الامکان نگاهون جهڪائي رکندس.

**صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ**

1... بخاري، ڪتاب احاديث الانبياء، باب ماذكر عن بني اسرائيل، 462/2، حديث: 3461

## چا بيماري خود دوا بڻجي سگهي ٿي؟

مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل ٻن جلدن تي مشتمل ڪتاب "عُيُونُ الحڪايات" جلد 1، صفحي 367 تي آهي: سلسله قادريه رَضَوِيه جي مشهور بزرگ حضرت سَيِّدُنَا أَبُو قاسم جُنَيْد بَغْدَادِي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ الْمُنَادِي فرمائن ٿا: "هڪ رات مون کي وڏي بي چيني ٿي، مان عبادت الٰهي ۾ مشغول هئس پر مون کي ڪو سڪون نه پئي آيو، مون گهڻي ڪوشش ڪئي ته عبادت ۾ يڪسوئي ۽ خُشُوعَ وَخُضُوعَ حاصل ٿئي پر مان هن ڪوشش ۾ ڪامياب نه ٿيس، پوءِ مون تلاوت شروع ڪئي پر مون کي پوءِ به يڪسوئي ۽ دلي سڪون حاصل نه ٿيو، مان حيران هئس ته آخر اڄ اهڙي چا ڳالهه آهي جو مون کي عبادت الٰهي ۾ يڪسوئي نه پئي ملي ۽ منهنجو سڪون برباد ٿي ويو آهي. آخر رات جي پوئين پهر مان پنهنجي چادر ڪلهي تي رکي گهران ٻاهر نڪري آيس، ڪجهه پري رستي ۾ هڪ شخص نظر آيو جيڪو چادر ۾ ويڙهيل هو. جڏهن مان ان جي ويجهو ويس ته ان پنهنجو مٿو مٿي ڪنيو ۽ مون کان پڇيو: توهان ايترو پريشان ڇو آهيو؟ ڇا قيامت قائم ٿي چڪي آهي؟ مون چيو: ڇا قيامت جو مقرر ڏينهن اچي ويو آهي؟ ان شخص چيو نه بلڪ مان اهو پڇي رهيو آهيان ته ڇا دل ۾ هلچل ۽ بي چيني جي ڪري پريشان ٿي دلي سڪون حاصل ڪرڻ وڃي رهيا آهيو، مون چيو: جي ها! واقعي مان دلي سڪون جي ڳولها ۾ ٻاهر نڪتو آهيان ۽ اهو ڄاڻڻ چاهيان ٿو ته ڪهڙي سبب مون کي اڄ رات سڪون نه ملي رهيو آهي؟ (پوءِ مون ان کان پڇيو) چڱو اهو ٻڌايو! ڇا توهان کي مون کان ڪا حاجت آهي؟ ان شخص جواب ڏنو: ها مون کي تون کان حاجت

آهي، مون پڇا ڪئي؛ ٻڌايو ڪهڙي حاجت آهي؟ ان جواب ڏنو اي ابو قاسم رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ! مون کي اهو ٻڌايو ڇا ڪا اهڙي صورت به آهي ته بيماري خود ئي دوا بڻجي وڃي؟ مون چيو؛ جي ها، هڪ صورت اهڙي آهي جو بيماري خود دوا بڻجي ويندي آهي، غور سان ٻڌا. جڏهن تون نفس جي خواهشن جي مخالفت ڪندين ته دل جون تمام بيماريون تون کان پري ٿي وينديون ۽ اهي ئي بيماريون دوا بڻجي وينديون.

اهو ٻڌي ان شخص هڪ ٿڌو ساھ کڻي پُر دَرَدَ دانھن ڪئي ۽ چوڻ لڳو: مون کي اڄ رات هن سوال جو جواب 7 ڀيرا ائين ڏنو ويو آهي، پر منهنجي اها خواهش هئي ته مان اوهان جي زباني به پنهنجي سوال جو جواب ٻڌان، الله عَزَّوَجَلَّ جي فضل و ڪرم سان منهنجي اها خواهش به پوري ٿي وئي ۽ مان اوهان جي مبارڪ زبان مان به پنهنجي سوال جو جواب ٻڌي چڪو آهيان، ايترو چوڻ کان پوءِ اهو شخص اتان کان هليو ويو ۽ ٻيهر ڪڏهن نظر نه آيو. (عيون الحڪايات، ص: 194)

اس نَفْسِ سَمُگَرِ كُو قَابُو مِيں مَرِي ڪردو!

ٻووا ڪي شهنشاهِ اَبَرارِ مَدِينِي مِيں

(وسائلِ بخشش، ص: 278)

منا منا اسلامي ڀائرو! ڏنو اوهان ته سلسله قادريه رَضَوِيه جي عظيم بزرگ حضرت سَيِّدُنَا اَبُو قاسم جُنَيْدِ بَغْدَادِي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ الْكَبِيرِي ان شخص کي دل جي بيمارين جو زبردست نُسخو ٻڌايو ته نفس جي خواهشن جي مخالفت ڪندين ته دل جون تمام بيماريون پري ٿي وينديون ۽ اهي بيماريون دوا به بڻجي وينديون، ان مان خبر پئي ته شھوتن جي پيروي ۽ نفساني خواهشن کي پورو ڪرڻ موتمار بيمارين مان آهي چوته اهو

دل کي گناهن جي آلودگين سان ڀري ڇڏي ٿو، ٿورو غور ڪيو ته ڪٿي اهو ئي سبب ته ناهي جو اسان جي دل تي نيڪ ڳالهين جو ڪو اثر ناهي ٿيندو ۽ عبادت ۾ دل ناهي لڳندي، تنهنڪري اسان کي به هن حڪايت مان درس حاصل ڪرڻ گهرجي، ۽ فضول خواهشن ۽ شهوت جي پيروي ڪري پنهنجي زندگي کي غلط راه هلائڻ بدران سنتن جي مطابق نيڪيون ڪرڻ واري زندگي گذارڻ گهرجي.

## شهوات جي پيروي مان چا مراد آهي!

ياد رکو! جائز ۽ ناجائز جي پرواه ڪرڻ بدران نفس جي هر خواهش پوري ڪرڻ ۾ لڳي ويڃڻ شهوت جي پيروي ڪرڻ چئبو. (باطني بيماريون کي معلومات، ص 101) يقيناً شهوات جي پيروي ڪرڻ ۾ سراسر نقصان ئي نقصان آهي هن جي نحوستن جو اندازو هن حديث شريف مان چڱي طرح لڳائي سگهجي ٿو.

## برباد ڪرڻ واريون ٽي شيون:

نور جي پيڪر، تمام نئين جي سرور، ٻنهي جهانن جي تاجور **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جو ارشادِ پاڪ آهي: "3 شيون برباد ڪنديون آهن: (1) حرص و طمع ۾ گم رهڻ (2) نفساني خواهشن جي پيروي ڪرڻ (3) ٻانهي جو پنهنجي پاڻ تي فخر ڪرڻ." (المعجم الاوسط، الحديث 5754، ج 4، ص 212)

منا مٿا اسلامي ڀائرو! جيڪڏهن اسان نفساني خواهشن کي ختم ڪرڻ ۾ ڪامياب ٿي وياسين ته **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** حرص و طمع جي بري عادت به نڪري ويندي ۽ طرح طرح جي گناهن کان به چوٽڪارو نصيب ٿيندو ۽ اسان جو باطن پاڪ و صاف ٿي ويندو ۽ اسان کي حُشوع و خُضوع سان عبادت ۾ دل لڳڻ جي نعمت به حاصل ٿي ويندي. **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ**

اللہ اللہ کے نبی سے فریاد ہے نفس کی بدي سے  
 دن بھر کھيلوں میں خاک اُڑائی لاج آئی نہ ذروں کی ہنسي سے  
 شب بھر سونے ہی سے غرض تھی تاروں نے ہزار دانت پیسے  
 ایمان پہ موت بہتر او نفس تيري ناپاک زندگي سے  
 اللہ کنوئیں میں خود گرا ہوں اپنی نالاش ڪروں تجھي سے  
 (حدائقِ بخشش، حصہ اول، 145)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! انسان جون خواهشون ڪڏهن ختم نه  
 ٿينديون آهن، ڏينهن به ڏينهن خواهشن جو دائرو وڌندو ويندو آهي،  
 اڄڪلهه انهن خواهشن جي باه وسائڻ جي لاءِ چاهي قرض وٺڻو پوي  
 يا ناجائز ۽ حرام ذريعا استعمال ڪرڻا پون ان جي به پرواه ناهي ڪئي  
 ويندي، اچو شھوت جي پيروي جي مذمت ۾ قرآن شريف جون ڪجهه  
 مبارڪ آيتون ٻڌون ٿا ته جيئن اسان کي به نفساني خواهشن ۽ شھوت  
 جي پيروي جي تباهه ڪارين بابت خبر پوي ۽ ان کان بچڻ جي ڪوشش  
 ڪيون. جيئن الله عَزَّوَجَلَّ سيپاري 16 سوره مريم جي آيت نمبر 59 ۾ ارشاد  
 فرمائي ٿو:

ترجمو ڪنزالايمان: پوءِ انهن جي  
 پٺيان جي جاءِ تي اهي نالائق آيا جن  
 نمازون وڃايون ۽ پنهنجي خواهشن  
 جي پٺيان لڳا. عنقريب پوءِ اهي  
 دوزخ غنبي جو جهنگ ڏسندا.

خَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا  
 الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَتِ فَسَوْفَ  
 يَلْقَوْنَ غِيًّا ﴿٥٩﴾

حضرت علامه جلال الدين سيوطي شافعي رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ هن آيت جي تحت نقل فرمائن ٿا: حضرت سيدنا عقبه بن عامر رضي اللہ تعالیٰ عنہ کان روايت آهي، فرمائن ٿا: مون رسول الله صلى اللہ تعالیٰ علیہ وآلہ وسلم کي فرمائيندي ٻڌو ته عنقريب منهنجي اُمّت مان اهلِ ڪتاب ۽ اهلِ لَبَنِ هلاڪ ٿي ويندا مون عرض ڪيو: رسول الله صلى اللہ تعالیٰ علیہ وآلہ وسلم اهلِ ڪتاب کير آهن؟ ارشاد فرمايو: اهي ماڻهو جيڪي ڪتاب ان ڪري سکندا آهن ته ان جي ذريعي ايمان وارن سان جهيڙو ڪن، مون عرض ڪيو ته اهلِ لَبَنِ کير آهن؟ ارشاد فرمايو: اهي ماڻهو جيڪي شهوت جي پيروي ڪندا آهن ۽ نمازن کي ضايع ڪندا آهن.

(تفسير درمنثور ج 5، ص 527) (المستدرک علي الصحيحين، ج 3، ص 126، ح 3469)

حضرت ابنِ اشعث رضي اللہ تعالیٰ عنہ کان روايت آهي ته الله عزَّوجلَّ حضرت سيدنا داود عليه السلام ڏانهن وحي ڪئي ته بيشڪ اهي دليون جيڪي دنيا جي خواهشن سان معلق (مليل) آهن اهي مون کان پري آهن.

(تفسير دُر منثور ج 5، ص 526)

هڪ هنڌ تي الله عزَّوجلَّ ائين ارشاد فرمائي ٿو:

ترجمو ڪنزالايمان: ۽ الله توهان تي پنهنجي رحمت سان رجوع فرمائڻ چاهي ٿو، ۽ جيڪي پنهنجي مزن جي پٺيان لڳل آهن اهي گهرن ٿا توهان سڌي وات کان گهڙو جدا ٿي وڃو.

وَاللّٰهُ يُرِيدُ اَنْ يَّتُوبَ عَلَيْكُمْ وَ

يُرِيدُ الَّذِيْنَ يَتَّبِعُوْنَ الشَّهَوٰتِ

اَنْ تَمِيْلُوْا مَيْلًا عَظِيْمًا ﴿٢٦﴾

(پ 5، النساء، آيت 27)

هن آيت مبارڪ جو شانِ نزول هي آهي ته يهود و نصاري ۽ مجوسي، پاڻ ۽ پيڻرن جي ڌيئرن سان نڪاح حلال سمجهندا هئا، جڏهن

الله تعاليٰ انهن سان نڪاح ڪرڻ کي حرام فرمايو ته اهي مسلمانن کي چوڻ لڳا ته جهڙي طرح ماسيءَ ۽ پٽيءَ جي ڌيءَ سان نڪاح جائز سمجهو ٿا جڏهن ته ماسي ۽ پٽي توهان تي حرام آهن، اهڙي طرح توهان پيءُ ۽ پيٽ جي ڌيئرن سان به نڪاح ڪريو. ان تي هي آيت نازل ٿي ته اهي ماڻهو چاهين ٿا ته توهان به انهن جيان بدڪاري ۾ پئجي وڃو.

(مدارڪ، نساء تحت الآية 27 ص 223)

منا منا اسلامي ڀائرو! توهان ٻڌو ته الله ﷻ ڪهڙي طرح شھوت جي پيروي ڪرڻ وارن جي مذمت فرمائي جو اهڙن ماڻهن کي جهنم جي عي نالي وادي ۾ داخل ڪيو ويندو، اهڙي طرح بين آيت مبارڪه ۾ مُنَافِقِنَ جِي مَذْمُتَ بِيَانِ فَرْمَائِي جُو اهي ماڻهو شھوتن جي پيروي ۾ پئي ڪري ڏليل ۽ خوار ٿيا ۽ هاڻي اهي ڊلي بَعْضُ و عِنَادِ جِي وَجِهَ سان هي چاهين ٿا ته مسلمانن کي ان عادتِ بد ۾ مُبتَلَا ڪيو وڃي.

في زمانو مسلمانن جي عملي حالت کي ڏسي ڪري اهو اندازو ٿيندو آهي ته غير مسلم قومون پنهنجي ان ناپاڪ سازش ۾ ڪامياب ٿيندي نظر اچي رهيون آهن. اڄ مسلمان نفس و شيطان جي بهڪاوي ۾ اچي ڪري خواهشن جي پيروي ۾ حد کان وڌي رهيو آهي. نفس جي پيروي ۾ مغربي تهذيب ۽ اڃا پڻ عادت و اطوار کان متاثر ٿي ڪري ان جهڙا ڪم ڪرڻ ۾ معاذ الله ﷻ فخر محسوس ڪندو آهي. مردن سُنَنَ پَرِيو لباس چڏي ڪري پينٽ شرٽ ۽ مٿي تي هيٺ (ٽوپي) لڳائي اڪڙ جي هلڻ پنهنجو معمول بڻائي ڇڏيو، عورتن پردي کي خير باد چئي ڪري گلي بازارن ۾ بي پرده گهمڻ، فيشن جي نالي تي سوڙهو ۽ چُست لباس پائي ڪري بدنگاهي جو سامان بنجڻ کي چڻ ته مَعْيُوبَ سمجهڻ

ٺي ڇڏي ڏنو، ٻارن جي تربيت جو حال هي آهي ته انهن کي ديني علوم جي زيور سان آراسته ڪرڻ جي بجاءِ ڏنيوي علوم و فنون سيڪاريا ويندا آهن، جيڪڏهن ٻار ٿورو ڏهين هجي ته ان کي ڊاڪٽر، انجنيئر، پروفيسر ۽ ڪمپيوٽر پروگرامر بنائڻ جون خواهشون جنم وٺڻ لڳنديون آهن ۽ ان جي تڪميل جي لاءِ ديني تربيت کان منهن موڙي ڪري مغربي تهذيب جي نمائنده ادارن سان مخلوط (مليلى) ماحول ۾ تعليم ڏيارڻ ۾ ڪو عار محسوس نه ڪيو ويندو آهي بلڪه ان کي ”اعليٰ تعليم“ جي خاطر غير مسلمانن جي حوالي ڪرڻ کان به پاسو ناهي ڪيو ويندو آهي ۽ معاملو هي ٿي ويو آهي ته

قلب پتھر سے بھي سخي ميں بڑھا جاتا ہے      خول پر خول سياهي کا چڑھا جاتا ہے

نفس و شيطان کي هر آن اطاعت پر دل      آه! مالڪ مرے اللہ ھو جاتا ہے

عاضی آفتِ دُنیا سے تو دل ڏرتا ہے      ھائے بے خوف عذابوں سے ھو جاتا ہے

آه! دولت کي حفاظت ميں توبہ ھيں ڪوشاں      حفظِ ايمان کا تصور ھي مٹا جاتا ہے

ولولہ سُنّتِ محبوب کا دے دے مالڪ      آه! فيشن پہ مسلمان مرا جاتا ہے

(وسائل بخشش، ص 432-433)

منا منا اسلامي پائرو! جيڪڏهن اسان مغربي تهذيب کان جان ڇڏائي ڪري اسلامي تعليمات اپنائڻ چاهيون ٿا، فيشن پرستي کي ڇڏي ڪري سُنتن پري زندگي بسر ڪرڻ چاهيون ٿا، پنهنجي اصلاح ۽ پنهنجي اولاد کي مدني تربيت ۽ انهن کي ننڍپڻ کان ئي فڪر آخرت جو ذهن ڏيڻ چاهيون ٿا ته دعوتِ اسلامي جي ”مدني ماحول“ سان وابسته ٿي وڃو. **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** هن مدني ماحول جي برڪت سان بي شمار فيشن پرست

اور مَغرَبي تهذيب جا شوقين افراد تائب ٿي ڪري سُنتن جي راه تي هلڻ وارا ٿي ويا.

اگر سُنتن سِڪهن ڪا هه جذبه تم آجاؤ ديگا سڪها مدني ماحول  
تمهين لطف آجاؤ گا زندگي ڪا قريب آڪه ديگهو ذرا مدني ماحول  
يهان سُنتن سِڪهن ڪو مليس گي دلان ڪا خوف خدا مدني ماحول  
(وسائل بخشش، ص 647، 646)

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پاڻرو! رضاءِ الهي جي خاطر نفساني خواهشن ٽرڪ ڪرڻ جو ذهن بنائڻ جي لاءِ شهوتن جي پيروِي جي مذمت جي متعلق ڪجهه احاديث مبارڪه پيش ڪريان ٿو ته جيئن ان مهلڪ مرض کان بچڻ ۾ مزيد ڪاميابي حاصل ٿي سگهي. جيئن ته

## جَنَّتِ ۽ دوزخ توکان قريب آهن

حضرت سيدنا عبدالله رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان مروِي آهي ته حُسنِ اخلاق جي پيڪر، نبين جي تاجور، محبوبِ رَبِّ اڪبر صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ عالیشان آهي: "جَنَّتِ توکان ان کان به وڌيڪ قريب آهي جيترو جُوتي جو نَسَمو، جُوتي جي قريب آهي ۽ دوزخ به اهڙي طرح آهي (يعني تمام گهڻو قريب آهي) ها! جَنَّتِ ڪي تڪليفن سان ۽ دوزخ ڪي شهوتن ۽ لُذتن سان ڍڪيو ويو آهي. (صحيح البخاري، ڪتاب الرقاق، باب حبيت النار، الحديث: 6487، 243/4)

## عقلمند ۽ نادان ڪير؟

اهڙي طرح سرڪارِ دو عالم، نورِ مَجسم، شاهِ بني آدم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ مُعظم آهي:

الْكَيْسِ مَنْ دَانَ نَفْسَهُ وَعَمِلَ لِمَا بَعْدَ الْمَوْتِ وَالْعَاجِزِ مَنْ اتَّبَعَ نَفْسَهُ هُوَ أَهْلُهُ تَبَتَّى عَلَى اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ

عقل مند ۽ سمجھدار اهو آهي جيڪو پنهنجي نفس جو مُحاسبو ڪري ۽ موت کان بعد واري زندگي جي لاءِ عمل ڪري. ۽ عاجز اهو آهي جنهن نفساني خواهشن جي پيروي ڪئي ۽ الله عَزَّوَجَلَّ (جي رحمت سان جنت ملڻ جي) اميد رکي. (سنن ابن ماجه، ج.4، ص.496، ح.426)

منا منا اسلامي ڀائرو! يقيناً جنت نعمتن ۽ آسائشن سان ڀرپور انتهائي خوبصورت مقام آهي پر ان تائين پهچڻ آسان ناهي بلڪ ان جي راه ۾ عبادتن، رياضتن ۽ نيڪين جي صورت ۾ انتهائي دُشوار گزار گهاتيون موجود آهن جنهن کي عبور ڪرڻ ضروري آهي. جڏهن ته دوزخ دهشتن، تڪليفن ۽ مختلف عذابن جي جڳهه آهي پر ان تائين پهچڻ نهايت آسان آهي ڇو جو جهنم کي نفساني شهوات سان ڍڪيو ويو آهي ته جيڪو شخص نفس جي ناجائز خواهشن پوريون ڪندي پنهنجي زندگي گذاريندو ته خوف آهي ته جهنم ۾ داخل ڪيو وڃي. تنهنڪري اسان مان جيڪو جنت ۾ داخل ٿيڻ جو مُتمني (خواهشمند) ۽ جهنم جي عذاب کان بچڻ جو خواهشمند آهي (هر شخص کي اها تمنا رکڻ به گهرجي) ته ان کي گهرجي ته نفس جي مخالفت ڪندي ناجائز خواهشن سان گڏوگڏ پنهنجون جائز خواهشن کي به قابو ۾ ڪرڻ جي ڪوشش ڪري، ڇو جو جائز خواهشن کي نه دٻائڻ ناجائز خواهشن ۾ مبتلا ٿيڻ جو سبب آهي. اچو ته! عبرت جي لاءِ هڪ ٻي حديث پاڪ ٻڌون ٿا.

حضرت سيّدنا ابو هريره رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان مروِي آهي ته رحمتِ ڪونين، ذڪويل دلين جي چين صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ عاليشان آهي:

"جذهن الله عَزَّوَجَلَّ جَنَّت ۽ دوزخ کي پيدا ڪيو ته حضرت جبرائيل عَلَيْهِ السَّلَامه کي جَنَّت جي طرف موڪليو ۽ ارشاد فرمايو: "جَنَّت ۽ ان جي اُن نعمتن کي ڏس جيڪي مون اهلِ جَنَّت جي لاءِ تيار ڪيون آهن. "خُصُورِ نبي ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ارشاد فرمائين ٿا: "ته حضرت جبرائيل عَلَيْهِ السَّلَامه جَنَّت ۾ آيا، جَنَّت ۽ اهلِ جَنَّت جي لاءِ الله عَزَّوَجَلَّ جون تيار ڪيل نعمتون ڏسي ڪري الله عَزَّوَجَلَّ جي بارگاه ۾ حاضر ٿيا ۽ عرض ڪيو: "تنهنجي عَزَّت و جلال جو قسم! جيڪو به ان جَنَّت جي باري ۾ ٻڌندو اهو ضرور ان ۾ داخل ٿيڻ جي ڪوشش ڪندو. "بس الله عَزَّوَجَلَّ حڪم فرمايو ۽ جَنَّت کي مَشَقَّتَن ۽ تڪليفون سان ڍڪيو ويو. "پوءِ الله عَزَّوَجَلَّ حضرت جبرائيل عَلَيْهِ السَّلَامه کي فرمايو: "پيهر وڃ جَنَّت ۽ ان جي نعمتن کي ڏس، جيڪي مون جَنَّتَن جي لاءِ تيار ڪيون آهن. "خُصُورِ نبي پاڪ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ارشاد فرمائين ٿا: "حضرت جبرائيل عَلَيْهِ السَّلَامه پيهر جَنَّت ۾ ويا ته ڏٺو ته ان کي مَشَقَّتَن ۽ تڪليفن سان ڍڪيو ويو آهي، حضرت جبرائيل امين عَلَيْهِ السَّلَامه الله تعاليٰ جي بارگاه ۾ حاضر ٿي ڪري عرض ڪيو: "اي الله عَزَّوَجَلَّ! تنهنجي عَزَّت و جلال جو قسم! مون کي ڊپ آهي ته هاڻي ڪو ان ۾ داخل نه ٿي سگهندو. "پوءِ الله عَزَّوَجَلَّ ارشاد فرمايو: "هاڻي دوزخ جي طرف وڃ ۽ دوزخ ان جي عذابن کي ڏس، جيڪي مون اهلِ دوزخ جي لاءِ تيار ڪيا آهن. "حضرت جبرائيل عَلَيْهِ السَّلَامه جن وڃي ڪري ڏٺو ته دوزخ (جي باه) جو هڪ حصو ٻئي تي چڙهي رهيو آهي ته الله عَزَّوَجَلَّ جي بارگاه ۾ حاضر ٿي ڪري عرض ڪيو: "اي الله عَزَّوَجَلَّ! تنهنجي عَزَّت و جلال جو قسم! ڪو به اهڙو ناهي جيڪو جهنم (جي سختي) جي باري ۾ ٻڌي ۽ ان ۾ داخل ٿئي (يعني بچڻ جي ڪوشش ڪندو) بس الله

تعالِيٰ جي حڪم سان جهڻم کي شهوات ۽ لذتن جي پردن سان ڍڪيو ويو. "پوءِ الله تعاليٰ جبرائيل عَلَيْهِ السَّلَامه کي حڪم ڏنو: "بيهر جهڻم جي طرف وڃ. "جبرائيل عَلَيْهِ السَّلَامه ويا ۽ بارگاهِ الهي عَزَّوَجَلَّ ۾ حاضر ٿي ڪري عرض ڪيو: اي الله عَزَّوَجَلَّ! تنهنجي عزت و جلال جي قسم! مون کي خوف آهي ته هاڻي ان کان ڪو بچي نه سگهندو، بلڪه (شهوات ۾ مبتلا ٿي ڪري) ان ۾ وڃي پوندو."

(جامع الترمذي، ڪتاب صفة الجنة، باب ماجاء خفت زلجنة..... الخ، الحديث: 2569، 252/4)

### حديث پاڪ جي تشريح:

حضرت علامه ابن حجر عسقلاني قُدَسَ سِرُّهُ الشُّوَرَانِي ان حديث پاڪ جي شرح ۾ فرمائن ٿا: ”شهوات“ مان مراد اهي دنيوي امور آهن جن جي ذريعي لذت حاصل ڪئي ويندي آهي، چاهي شريعت ان کان بلا واسطه منع ڪيو هجي يا ان جي ڪرڻ کان احڪاماتِ الهي عَزَّوَجَلَّ مان ڪنهن حڪم کي ٽرڪ ڪرڻ لازم ايندو هجي. گڏوگڏ مُشْتَبِه (جنهن ۾ شڪ هجي) ۽ اهو جائز ۽ مباح ڪم جن تي عمل جي ڪري حرام ۾ پوڻ جو خوف هجي، سڀ ان (شهوات) ۾ داخل آهن. (فتح الباري، جلد 11، صفحه 273) جيئن ته

حضرت سيدنا عطيه بن سعد رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان مروِي آهي ته حُضُورِ نبي اڪرم، نُورِ مُجَسَّم، رسولِ مُحْتَشَم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ ذیشان آهي: "ڪو شخص ان وقت تائين مُتَّقِي ۽ پرهيزگار نه ٿو ٿي سگهي جيستائين ناجائز ڪمن کان بچڻ جي لاءِ جائز ۽ مباح ڪمن کي ڇڏي نه ڏي." (المستدرک للحاڪم، الحديث: 7969، ج 5، ص 454)

منا منا اسلامي ڀائرو! ان مان معلوم ٿيو ته تڪليفن ۽ مشقتن جي ان دريا کي پار ڪرڻ کان بعد ئي ٻانهو جنت ۾ داخل ٿي سگهي ٿو

۽ نَفْساني خواهشن جي پيروي کي ڇڏي ڪري ئي دوزخ کان چوٽڪارو حاصل ڪري سگهي ٿو. حضرت سيدنا علي المرتضيٰ كَرَّمَ اللهُ تَعَالَى وَجْهَهُ الْكَرِيمَ جن ڪوفي ۾ حُطبو ڏيندي ارشاد فرمايو: "اي انسانو! توهان تي سڀ کان وڌيڪ ڊگهين اميدن ۽ نَفْساني خواهشن جي پيروي جو خوف آهي، ڇو جو ڊگهيون اميدون آخرت کي وساري ڇڏينديون آهن ۽ نَفْساني خواهشن جي پيروي حق کان پٽڪائي ڇڏيندي آهي، خبردار! بيشڪ دنيا پُٺ ڦيرڻ واري آهي ۽ يقيناً آخرت اچڻ واري آهي ۽ انهن ٻنهي جا چاهڻ وارا آهن، بس توهان آخرت کي چاهڻ وارا ٿيو ۽ دنيا کي چاهڻ وارا نه ٿيو، اڄ عمل آهي حساب ناهي ۽ سڀاڻي (قيامت ۾) حساب هوندو، عمل جو موقعو نه هوندو." (الزهد وقصر الامل، ص: 58)

جڏهن حضرت سيدنا عثمان غني رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان قبر کي ڏسي گهڻو روئڻ جو سبب پڇيو ويو ته ارشاد فرمايائون: مون کي پنهنجي اڪيلائي ياد ايندي آهي ڇو ته قبر ۾ مون سان گڏ ماڻهن مان ڪو به نه هوندو (پوءِ نيڪي جي دعوت جا مدني گل عنايت ڪندي) فرمايائون: جنهن جي لاءِ ان جي دنيا قيد خانو آهي، ان جي لاءِ ان جي قبر جنت، ۽ جنهن جي لاءِ ان جي دنيا جنت آهي ان جي لاءِ ان جي قبر قيد خانو آهي، جنهن لاءِ هي زندگي بطور قيد هئي موت ان جي لاءِ آزادي جو پيغام آهي، جنهن دنيا ۾ نَفْساني خواهشن کي ترڪ ڪيو اهو آخرت ۾ پورو پورو حصو ماڻيندو، بهتر شخص اهو آهي جيڪو ان کان پهريان جو دنيا ان کي ڇڏي ڏي اهو پاڻ دنيا کي ترڪ ڪري (يعني ڇڏي) چڪو هجي ۽ پنهنجي پروردگار عَزَّوَجَلَّ سان ملڻ کان پهرين

هو ان عَزَّوَجَلَّ سان راضي ٿي ويو هجي، هر شخص جي قبر جو معاملو ان جي دنياوي زندگي جي مطابق آهي يعني نيڪين ۾ زندگي گذاري ته قبر ۾ راحتون ۽ جيڪڏهن بدي ڪندي مٿو ته هلاڪت ٿي هلاڪت. (موعظه حسنه، ص 61-62) (نيڪي ڪي دعوت، ص: 56)

منا منا اسلامي ڀائرو! الله عَزَّوَجَلَّ جا نيڪ ٻانهه قبر جي اندرئين حالتن تي خوب غور فرمائيندا هئا ۽ دنيا جي نا پائيداري ۽ نفساني خواهشن جي پيروي کان ڪيڏو پري رهندا هئا. يقيناً هي حضرات ڄاڻيندا هئا ته دنيا سان دل لڳائڻ ۽ نفساني خواهشن جي پيروي ڪرڻ آخرت جي خساري جو سبب آهي پر افسوس! اسان ڪي پيرا قبرون ڏسون ٿا پر عبرت نٿا حاصل ڪيون ته خواهشن جي پيروي ڪرڻ وارا ۽ دنيا کي ئي پنهنجو سڀ ڪجهه سمجهڻ وارا اڄ قبرن ۾ پنهنجي عملن جو نتيجو پوڳي رهيا آهن. ياد رکو! ٻاهر کان بظاهر هڪ جهڙيون نظر ايندڙ قبرون اندران کان هڪ جهڙيون نه هونديون آهن، ڪنهن جي قبر ته اندر ۾ گل گلزار ۽ باغ و بهار هوندي آهي جڏهن ته ڪنهن جي قبر ۾ پڙڪندڙ باهه هوندي آهي ۽ اها قبر نانگ وچوئن جي ڪڏ هوندي آهي، صرف ايترو ئي غور فرمايو جو صرف هڪ نماز ترڪ ڪرڻ يا هڪ پيري ڪوڙ ڳالهائڻ يا هڪ پيري غيبت ڪرڻ جي سبب يا بدنگاهي جي ڪري يا هڪ پيرو گانو ٻڌڻ يا فلم ڏسڻ يا هڪ گار ڏيڻ يا هڪ پيرو ڪاوڙ ۾ بنا اجازت شرعي ڪنهن کي دڙڪا ڏيڻ يا هڪ پيرو ڏاڙهي ڪوڙائڻ جي سزا ۾ جيڪڏهن پڪڙي ڪري تنگ قبر جي اندر گهپ اونداهي ۽ خوفناڪ تنهائي

۾ رکيو وڃي ته ڇا گذرندي! يقيناً خائفين (يعني الله ﷻ کان ڊڄڻ وارن) جي لاءِ هي تصور ئي ڏکائڻ وارو آهي. هي ته صرف دنياوي تصور آهي نه ته الله ﷻ جي ناراضگي جي صورت ۾ مرڻ کان پوءِ جن قبر جي عذابن کي منهن ڏيڻو پوندو اهي ڪير برداشت ڪري سگهندو! ”حليۃ الاولياء“ ۾ روايت آهي: ”جڏهن انسان قبر ۾ داخل ٿيندو آهي ته ان کي ڊيچارڻ جي لاءِ اهي تمام شيون اچي وينديون آهن جن کان هو دنيا ۾ ڊڄندو هو ۽ الله ﷻ کان نه ڊڄندو هو.“ (حليۃ الاولياء ج 10 ص 12 رقم 14318)

هماري بگڙي هونئ عادتیں نکل جائیں  
 ملے گناہوں کے امراض سے شفا یارَب!  
 ہمیشہ ہاتھ بھلائی کے واسطے اُٹھیں  
 بچانا ظلم و ستم سے مجھے سدا یارَب!  
 رہیں بھلائی کی راہوں میں گامزن ہر دم  
 کریں نہ رُخ مرے پاؤں گناہ کا یارَب!  
 گناہگار طلبگارِ عفو و رحمت ہے  
 عذاب سہنے کا کس میں ہے حوصلہ یارَب!  
 (وسائل بخشش، ص 76، 77)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

منا مٺا اسلامي پائرو! نفساني خواهشن ۽ شھوتن جي پيروي کان بچڻ ۾ ئي عافيت آهي. جيڪي ماڻهو الله ﷻ جي رضا جي خاطر نفساني خواهشن کي ڇڏي ڏيندا آهن، الله ﷻ انهن کي بطور انعام جنت جي ابدي نعمتن سان سرفراز فرمائيندو آهي. جيئن ته سيپاري 30 سُورَةُ النَّازِعَاتِ آيت نمبر 40، 41 ۾ ارشاد ٿئي ٿو:

ترجمو ڪنز اليمان: ۽ جيڪو پنهنجي رب جي حضور بيهڻ کان ڊنو ۽ نفس کي خواهش کان روڪيائين پوءِ بيشڪ جنت ئي (ان جي) جاءِ آهي.

وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى  
النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ ۗ فَإِنَّ الْجَنَّةَ  
هِيَ الْمَأْوَىٰ ۗ

هن آيت ۾ الله ﷻ شهوتن جي پيروي کان بچڻ وارن جي تعريف فرمائي آهي ۽ انهن کي جنت جي بشارت سان به نوازيو آهي.

حضرت سيدنا ابو سليمان داراني قُدَسَ سِرُّهُ الرَّبَّانِي فرمائن ٿا، ”نفس جي خواهشن مان ڪنهن هڪ خواهش کي ترڪ ڪري ڇڏڻ دل جي لاءِ هڪ سال جي روزن ۽ سڄي سال جي راتين جي قيام کان به وڌيڪ فائديمند آهي.“ (فُوتُ القلوب، ج 2، ص 336) (فيضانِ سنت، ص: 734)

مٿا مٿا اسلامي ڀائرو! توهان ڏٺو ته نفسي خواهشن کان بچڻ جا ڪيتري قدر فضائل آهن، جيڪو پنهنجي مٿان خواهشن جا دروازا بند ڪري ڇڏي ٿو ته الله ﷻ ان کي جنت جي نعمت سان نوازي ڇڏيندو آهي. تنهنڪري اسان کي به گهرجي اسان ان انعامات ۽ اڪرامات کان محروم نه رهون ۽ ان جي حُصُولَ جي لاءِ نفسي خواهشن کان بچڻ جي پرڻور ڪوشش ڪندا رهون. شهوتن جي پيروي تي اُڀارڻ وارا ڪيترائي اسباب ٿي سگهن ٿا، اچو ته! ان مان پنج (5) اسباب ۽ ان جا علاج ذڪر ڪريان ٿو ته جيئن ان مُهلڪات (هلاڪ ڪرڻ وارين شين) کان بچڻ مزيد آسان ٿي سگهي.

## (1) جلد اثر قبول ڪرڻ جي عادت

ڪنهن شيءِ جي تعريف ٻڌي ڪري يا ڪنهن وٽ ڪا شيءِ ڏسي ڪري هي خواهش دل ۾ پيدا ٿئي ته هي شيءِ مون وٽ به هئڻ گهرجي

(جيئن ڪنهن جو سٺو موبائيل، لپ ٽاپ (LapTop)، آئي پيڊ (I-Pad)، گهر ڏڪان ۽ گاڏي وغيره) انهن شين جي چاهي اسان کي حاجت هجي يا نه هجي، بس هڪ ڏن مٿي تي سوار ٿي ويندي آهي ته ڪهڙي طرح آئون به هي شيون حاصل ڪري وٺان، هاڻي ان شين جو حصول مشڪل هئڻ جي ڪري هي شخص پنهنجي خواهشن کي پورو ڪرڻ جي لاءِ جائز ۽ ناجائز حدن کي پار ڪندو رهندو آهي ۽ ايئن اهو تباهي جي عميق (يعني گهري) ڪڏي ۾ وڃي پوندو آهي.

## علاج

ان جو علاج هي آهي ته اهڙو شخص پنهنجي ضروريات ۽ ناجائز خواهشن ۾ فرق ڪرڻ جي عادت وجهي، ان حوالي سان ڪنهن نيڪ ۽ مخلص دوست سان مشاورت ڪري وٺي ۽ نفساني خواهشن جي مذمت ۽ ان جي نقصانات تي غور ڪري ۽ جائز خواهش جي حصول جي لاءِ جائز ذريعا ئي اختيار ڪري.

## (2) فضول خرچي جي عادت بد

اهڙي طرح شھوتن جي پيروي کي اپارڻ جو هڪ سبب فضول خرچي جي عادت بد به ٿي سگهي ٿي ڇو جو جنهن شخص ۾ به فضول خرچي جي عادت هوندي اهو هر پسند اچڻ واري شيءِ کي خريد ڪندو ويندو آهي ۽ هي نه سوچيندو آهي ته آئون جنهن شيءِ کي خريد ڪري رهيو آهيان، اها منهنجي ڪم جي به آهي يا نه ۽ ايئن اهڙو شخص خواهشن جي اتباع ۾ پنهنجو ڪثير مال ضائع ڪندو رهندو آهي.

## علاج

ان جو علاج هي آهي ته ٻانهو مال خرچ ڪندي پنهنجي ضرورت کي پيش نظر رکي، بلا ضرورت ڪا شيءِ خريد نه ڪري، ممڪن هجي

تہ فُضُول شيءِ تي خرچ ڪرڻ واري رقم کي صدقو ڪري ڇڏي. ياد رکو! جنهن جڳهه شرعاً، عادتاً يا مُرُوتاً خرچ ڪرڻ منع هجي اتي خرچ ڪرڻ مثلاً فسق و فُجور و گناه وارين جڳهين تي خرچ ڪرڻ، اجنبِي ماڻهن تي اهڙي طرح خرچ ڪرڻ جو پنهنجي اهل و عيال کي بي يار و مددگار ڇڏي ڏيڻ کي، اسراف (فُضُول خرچي) چئي ويندي آهي. (باطني بيمارين جي معلومات ص 301) اسراف ۽ فُضُول خرچي خلاف شرع هجي تہ حرام ۽ خلاف مُرُوت هجي تہ مڪروه تنزيهي آهي.

(الحديقة النديه ج 2 ص 28، باطني بيمارين جي معلومات ص 307)

شيخ طريقت، اميرِ اهلِ سُنّت، باني دعوتِ اسلامي حضرت علامه مولانا ابُو بلال محمد الياس عطار قادري رضوي، ضيائي وَاللهُ بَرَكَاةُهُمُ الْعَالِيَهُ جي مائه ناز تصنيف فيضانِ سُنّت جلد اول صفحي 256 تي آهي: مفسر شهير حڪيم الامت حضرت مفتي احمد يار خان عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ الْكَفَّان تفسير نعيمي ج 8 ص 390 تي فرمائن ٿا، اسراف جا ڪيترائي تفسير آهن. (1) حلال شين کي حرام ڄاڻڻ (2) حرام شين کي استعمال ڪرڻ (3) ضرورت کان وڌيڪ ڪاڻڻ، پيئڻ يا پائڻ (4) جيڪا دل چاهي اهو ڪاڻڻ پيئڻ يا پائڻ (5) ڏينهن رات ۾ هرهر ڪائيندو پيئندو رهڻ جنهن سان معدو خراب ٿي وڃي يا بيمار ٿي پوي. (6) نقصانڪار شيون ڪاڻڻ پيئڻ (7) هر وقت ڪاڻڻ پيئڻ ۽ پائڻ جي خيال ۾ رهڻ تہ هاڻي ڇا ڪائيندس، آئنده ڇا پيئندس (روح البيان ج 3 ص 154) (8) غفلت جي لاءِ ڪاڻڻ (9) گناه ڪرڻ جي لاءِ ڪاڻڻ (10) سٺو ڪاڻڻ پيئڻ، سٺو پائڻ جو عادي بڻجي وڃڻ جو ڪڏهن معمولي شيءِ ڪائي پي نه سگهي. (11) اعليٰ غذائن کي پنهنجي ڪمال جو نتيجو ڄاڻڻ، مطلب تہ هن هڪ لفظ ۾ ڪيترائي احڪام داخل آهن. (تفسير نعيمي ج 8 ص 390)

### (3) بين جي احوال مين بي جا غور و فکر

اهڙي طرح شھوتن جي پيروي ۾ مبتلا ٿيڻ جو هڪ سبب بين جي احوال (معاملن) ۾ بي جا غور و فکر ڪرڻ آهي، بين جي اعليٰ لباس، عاليشان محلات ۽ شاهانه رهڻي ڪهڻي وغيره جي باري ۾ بي جا غور و تفڪر نه صرف حسد جهڙي مهلڪ مرض کي جنم ڏيندو آهي، بلڪ ان سان شھوتن جي پيروي جي باه به دل ۾ پڙڪي پوندي آهي، پوءِ اهڙو شخص خواهشن جي تڪميل ۾ اندو ٿي ڪري مال کي حاصل ڪرڻ جي لاءِ ناجائز ذريعا اختيار ڪرڻ ۾ لڳي ويندو آهي.

#### علاج

ان جو علاج هي آهي ته اهڙو شخص ماڻهن جي احوال ۾ غور و فکر ڪرڻ کان پرهيز ڪري، جيڪو ڪجهه الله عَزَّوَجَلَّ ان کي عطا فرمايو آهي، ان تي صبر و شڪر ڪري، پنهنجي کان ادنيٰ حيثيت واري کي ڏسي ڪري شڪر ادا ڪري ۽ بزرگانِ دين رَحْمَةُ اللهِ الْفَئِيْن جي سيرت جو مطالعو ڪري انهن جي معمولاتِ زندگي ۾ غور و فکر ڪري ته جيئن نيڪي ۽ ڀلائي جي طرف دل راغب ٿي سگهي.

### (4) پنهنجي اصلاح کان غفلت

اتباعِ نفس و شيطان جو هڪ سبب پنهنجي اصلاح جي طرف توجهه نه ڏيڻ آهي، جيڪو شخص پنهنجو محاسبو نه ٿو ڪري اهو ڪڏهن به پنهنجي خامين ۽ گناهن تي مطلع نه ٿي سگهندو آهي، ايئن اهو شيطان جي پيروي ۾ مبتلا ٿي ڪري گناه تي گناه ڪندو ئي رهندو آهي.

#### علاج

اهڙي شخص کي گهرجي ته روزانه پنهنجي نفس جو محاسبو ڪري، جنهن کي دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول ۾ ”فڪرِ مدينه“ ڪرڻ

چيو ويندو آهي، رات جو سمهڻ کان پهريان ان ڳالهه تي غور ڪري ته اڄ مون ڪهڙا ڪهڙا سنا عمل ڪيا آهن؟ ۽ ڪهڙا ڪهڙا بُرا عمل ۽ ڳناهه مون کان سرزد ٿيا آهن؟ ڳناهن تي پنهنجي نفس کي ملامت ڪري ۽ اٿندو نه ڪرڻ جو عهد ڪري. **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** شيخ طريقت، اميرِ اهلِ سُنَّتِ **دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَه** جا عطا ڪيل مدني انعامات به نفس جو مُحاسَبو ڪرڻ ۾ بهترين مُعاوِن آهن ۽ پوءِ روزانه فڪرِ مدينه ڪري هر مهيني مدني انعامات جو رسالو جمع ڪرائڻ ذيلي حلقي جي ٻارنهن (12) مدني ڪمن مان هڪ مدني ڪم به آهي. مدني انعامات تي عمل پنهنجي عملن جو مُحاسَبو ڪرڻ ۽ قُبر و آخرت جي تياري ڪرڻ جو بهترين ذريعو آهي. تنهنڪري توهان به مدني انعامات تي عمل ڪريو، روزانه فڪرِ مدينه ڪندي مدني انعامات جو رسالو پري ڪري مهيني جي شروعاتي ڏهه ڏينهن جي اندر پنهنجي ذميدار کي جمع ڪرائي ڇڏيو، **اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ** ان جي برڪت سان اتباعِ شيطان جهڙي مُوذي مَرَض ۽ بين ڳناهن کان بچڻ جو مدني ڏهن ملندو. **اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ**

ڳناهون کي نهين ڄاڻي ٿي عادت يارِ رسولِ الله  
تمهين اب ڪچھ ڪرو ماه رسالت يارِ رسولِ الله  
ڳناهون سے مجھے هوجائے نفرت يارِ رسولِ الله  
نکل جائے بُري هر ايک خصلت يارِ رسولِ الله  
کُنہ لَمحہ به لَمحہ هائے! اب بڑھتے هي ڄاتے هيں  
نهين پر اس به هائے ڪچھ ندامت يارِ رسولِ الله  
(وسائلِ بخشش، ص 329)

## (5) پيٽ پري ڪائڻ

اهڙي طرح شھوتن جي پيروي ۾ مبتلا ٿيڻ جو هڪ سبب پيٽ پري ڪائڻ به آهي، ڇو جو هي ڳالهه ظاهر آهي ته جنهن جو پيٽ پريل هوندو آهي، ان شخص تي شيطان باساني غالب اچي ويندو آهي جنهن جي ڪري نيڪين ۾ دل نه لڳندي آهي بلڪه نئساني خواهشون جاڳي پونديون آهن ۽ پوءِ ان جي سبب گناهن ۾ دلچسپي وڌي ويندي آهي.

## جاندار بدن جون آفتون

حضرت سيّدنا يحيى مُعَاذِ رَازِي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا، جيڪو پيٽ پري ڪائڻ جو عادي ٿي ويندو آهي ان جي بدن تي گوشت وڌي ويندو آهي ۽ جنهن جي بدن تي گوشت وڌي ويندو آهي، اهو **شھوت** (خواهش) پرست ٿي ويندو آهي ۽ جيڪو شھوت (خواهش) پرست ٿي ويندو آهي ان جا **تاهه** وڌي ويندا آهن ۽ جنهن جا گناهه وڌي ويندا آهن ان جي دل سخت ٿي ويندي آهي ۽ جنهن جي دل سخت ٿي ويندي آهي اهو دنيا جي آفتن ۽ رنگينين ۾ غرق ٿي ويندو.

(المنبهات للعسقلاني باب الخماسي 59)

## پيتو تي گناهن جي پرمار

منا منا اسلامي پائرو! الله عَزَّوَجَلَّ جو قسم ڳڻتي سخت ڳڻتيءَ جي ڳالهه آهي جو پيٽ پري ڪائڻ انسان کي گناهن ۾ غرق ڪري ٿو ڇڏي. جيئن ته حضرت سيّدنا امام غزالي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ارشاد فرمائن ٿا گهڻو ڪائڻ سان عضون ۾ فتنو پيدا ٿئي ٿو ۽ فساد پيدا ڪرڻ ۽ اڍنگو ڪم ڪرڻ جي دلچسپي پيدا ٿيندي آهي، ڇو ته جڏهن انسان خوب پيٽ پري ڪائيندو آهي ته ان جي جسم ۾ **تڪبر** ۽ **اڪين** ۾ **بدنات** هي

جي خواهش پيدا ٿيندي آهي ڪن برون ڳالهيون ٻڌڻ جا مشتاق رهندا آهن، زبان فحش ٿوئي تي آماده ٿيندي آهي، شرمگاهه شهوت رانيءَ جي تقاضا ڪندي آهي. پير ناجائز جڳهن جي طرف هلڻ جي لاءِ بيقرار ٿيندا آهن. ان جي ابتڙ جيڪڏهن انسان بڻيو هجي ته بدن جا سڀئي عضوا پُرسڪون رهندا ۽ نه ئي ڪنهن بُرائيءَ جي لالچ ڪندا ۽ نه ئي بُرائي کي ڏسي ڪري خوش ٿيندا. حضرت استاد ابو جعفر عليه رَحْمَةُ اللهِ الْاَكْبَرِ جو ارشادِ گرامي آهي، ”پيت جيڪڏهن بڻيو هجي ته جسر جا باقي عضوا سير يعني پُرسڪون هوندا آهن، ڪنهن شيءِ جو مطالبو ناهن ڪندا ۽ جيڪڏهن پيت ڀريل هجي ته ٻيا عضوا بڻيا رهڻ جي سبب مختلف بُراين ڏانهن رجوع ڪندا آهن.“

(منهاجُ العابدِين، الفصل الخامس البطن وحفظه، ص82) (فيضان سنت، ص:7۰9)

## علاج

منا منا اسلامي ڀائرو! پيت پري ڪري ڪاٺ کان بعد گناهن کان بچڻ جو علاج هي آهي ته ٻانهو بک کان گهٽ کائي ڪري نفس جي شرارتن کي ناڪام بڻائي. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ دعوتِ اسلامي جي مُشڪبار مدني ماحول ۾ ان ڳالهه جي ترغيب ڏياري ويندي آهي ته ٻانهو لقمهءَ حرام ڪاٺ کان ته ضرور بچندو رهي ۽ جائز و مباح کاڌو به عبادت تي قوت حاصل ڪرڻ جي نيت سان گهٽ کائي، ته جيئن عبادت ۾ لذت جي نعمت نصيب ٿئي ۽ گناهن جي طرف رُعبت به نه ٿي سگهي. دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول ۾ بک کان گهٽ ڪاٺ کي ”پيت جو قفلِ مدينه“ لڳائڻ چيو ويندو آهي. ان تي عمل جو ڏهن بنائڻ جي لاءِ شيخ طريقت، امير اهلِ سنّت، باني دعوتِ اسلامي حضرت علامه مولانا ابو

بلال محمد الياس عطار قادري رضوي ضيائي **اَمَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَه** جن 206 صفحات تي مُشتمل مايه ناز تصنيف نالي ”پيت جو فُفلِ مدينه“ تحرير فرمائي آهي هن ڪتاب جي مُطالعي جي برڪت سان **اِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** توهان کي ڪاڻڻ جا آداب، بڪ کان گهٽ ڪاڻڻ جا فائدا، صحت مند رهڻ جا اُصول ۽ ان کان علاوه به بي شمار مدني گل چونڊڻ جي لاءِ ملندا. مڪتبه المدينه جي ڪنهن به شاخ کان ان ڪتاب کي هديو ڏئي حاصل ڪري سگهجي ٿو، ان کان علاوه دعوتِ اسلامي جي ويب سائٽ [www.dawateislami.net](http://www.dawateislami.net) تان ان ڪتاب کي ريڊ (يعني پڙهي) به سگهجي ٿو. ڊاؤن لوڊ به ڪري سگهجي ٿو ۽ پرنٽ به آؤت ڪري سگهجي ٿو.

زبان ڪا، آکھ ڪا اور پيٽ ڪا قفل مدينه تم

لگا لو ورنه محشر ميں پشيماني بڑي هوگي

(وسائل بخشش: 393)

**صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ**

## بيان جو خلاصو:

منا منا اسلامي پائرو! اڄ جي بيان ۾ اسان شھوتن جي پيروي جون تباهه ڪاريون ٻڌيون ته هي هڪ اهڙي مُهلڪ (يعني هلاڪ ڪرڻ واري) بيماري آهي جنهن جي ڪري انسان تباهي و بربادي جي عميق (گهري) ڪڏي ۾ ڪرندو ويندو آهي. آياتِ قرآنيه، احاديثِ ڪريمه ۽ اقوالِ بزرگانِ دين مان به هن مُوذي مَرَضِ جون تباهه ڪاريون معلوم ٿيون. گڏوگڏ نَفْساني خواهشن جي پيروي ڪرڻ وارن کي دين جي تباهي، دُنيا جي بربادي، جان و مال ۽ وَقتِ جو ضياع، دائمي ذلت و رُسوائي، **اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** ۽ ان جي رسول **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جي ناراضي جهڙن وڏن وڏن

نقصانن کي منهن ڏيڻو پئجي سگهجي ٿو. ياد رکو! شھوتن جي پيروي جو هڪ اهم سبب نيك ماڻهن جي صحبت کان ڏوري به آهي، ڇو جو ٻانهو جڏهن اهڙن ماڻهن سان گڏ اٿندو ويهندو آهي جيڪي اتباعِ نفس جهڙي مُهلڪ بيماري ۾ مبتلا هجن ته اُن جو نفس به آهسته آهسته اثر قبول ڪرڻ لڳندو آهي، ۽ آخرڪار ان ۾ به هي مرض سرايت ڪري ويندو آهي. تنهنڪري اسان کي گهرجي علماءِ ڪرام و مُفتيانِ عظام ۽ اهڙن نيك ماڻهن جي صحبت اختيار ڪريون جيڪي نفس جي مڪر و فريب کان واقف هجن، ان جي جائز و ناجائز خواهشن ۾ تميز ڪري سگهندا هجن. بداخلاق ۽ بُرن ماڻهن کان هميشه پنهنجي پاڻ کي پري رکون جو بُري صحبت زهريلي نانگ کان به وڌيڪ نقصان دهه آهي جو نانگ ته فقط جسماني نقصان پهچائيندو آهي پر بُري صحبت بسا اوقات جسماني نقصان سان گڏوگڏ رُوحاني نقصان (جيئن گناهن ۾ مبتلا ٿيڻ، ايمان جي بربادي وغيره) به پهچائيندي آهي.

## مجلسِ اصلاحِ براءِ قيديان

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ تبليغِ قرآن و سُنَّتِ جي عالمگير غير سياسي تحريڪ دعوتِ اسلامي جو مشڪبار مدني ماحول سني صحبت فراهم ڪندو آهي، ان مدني ماحول سان وابسته ٿي ڪري لکين ماڻهو گناهن پري زندگي کان تائب ٿي ڪري نيڪين پري زندگي گذاري رهيا آهن. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ تبليغِ دين جي مُقَدَّس جذبي جي تحت مُسلمان قيدين جي سُنتن پري تربيٽ جي لاءِ دُنيا جي ڪيترن ئي جيل خانن ۾ دعوتِ اسلامي جي مجلس ”اصلاحِ براءِ قيديان“ جي ذريعي مدني ڪمن جي ترڪيب آهي. پاڪستان جي مُتعدّد جيلن ۾ تعليمِ قرآن جي لاءِ مدرسه قائم ٿي چڪا

آهن، **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** تمام جيلن ۾ هي مدارس قائم ڪيا ويندا. ڪيترن ئي جيلن ۾ روزانه شيخ طريقت، امير اهلستت **دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ** جي رسائل مان درس ڏنو ويندو آهي، گڏوگڏ ڪيترن ئي جيلن ۾ ماهانه و هفتيوار اجتماع ڏکرو نعت جو به سلسلو آهي. ڏکيل قيدين کي دعوتِ اسلامي جي مجلس مکتوبات و تعويذاتِ عطاريه جا ڏنل تعويذات في سبيل الله پهچايا ويندا آهن. جيل مان آزاد ٿيڻ وارن جي تربيت جي لاءِ مختلف ڪورسز جو اهمتمام ڪيو ويندو آهي. مثلاً 41 ڏينهن جو مَدني انعامات و مَدني قافله ڪورس، 63 ڏينهن جو تربيتي ڪورس، 12 روزه مَدني ڪورس، امامت ڪورس ۽ مَدرس ڪورس وغيره جو به سلسلو آهي.

### مَدني محبوب ﷺ جي زلفن جو اسير

هن مجلس جا اسلامي پائر مشهور ديني درسگاهه جامع راشديه (پير جو ڳوٺ خيرپور ميرس) تشریف کڻي ويا، ڳالهيون هلندي جيل خانن ۾ دعوتِ اسلاميءَ جي مَدني ڪم جي ڳالهه نڪتي ته اتان جا شيخ الحديث صاحب ڪجهه هن طرح فرمائڻ لڳا، جيل خانن جي مَدني ڪم جي شاندار مَدني ڪارڪردگيءَ ۾ پاڻ توهان کي ٻڌايان ٿو، پير جو ڳوٺ جي پرپاسي ۾ هڪ ڏاڙيل تباهي مچائي ڇڏي هئي، مان ان کي سڃاڻيندو هئس، هر روز پوليس سان ان جي وٺ پڪڙ هلندي رهندي هئي، ڪيترائي پيرا گرفتار به ٿيو پر اثر رسوخ استعمال ڪري ڇڏي پئي ويو، آخرڪار ڪنهن ڏوهه ۾ پڪڙجي باب المدينه ڪراچيءَ جي پوليس جي ور چڙهي ويو، کيس سزا ملي ۽ جيل هليو ويو. سزا کائڻ کانپوءِ آزاد ٿيڻ تي مون سان ملڻ آيو، مان پهرين نظر ۾ کيس سڃاڻي نه سگهيس ڇو ته مون ان کي ڏاڙهي ڪوڙيل ۽ مٿي اگهاڙو ڏٺو هو، پر

هاڻي سندس چهري تي مٺي مٺي آقا مديني واري مصطفيٰ ﷺ جي محبت جي نشاني نوراني ڏاڙهي شريف جگمگ ڪري رهي هئي ۽ مٿي تي سائي عمامي شريف جو تاج پنهنجون بهارون لٽائي رهيو هو، پيشانيءَ تي نمازن جو نور واضح نظر اچي رهيو هو، منهنجي حيرت جو طلسم توڙيندي هن چيو ته ” قيد جي دوران جيل جي اندر **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** مونکي دعوتِ اسلاميءَ جو مدني ماحول ميسر اچي ويو ۽ عاشقانِ رسول جي انفرادي ڪوشش جي برڪت سان مون گناهن جون زنجيرون توڙي پنهنجو پاڻ کي مدني محبوب **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جي زلفن جو اسير بڻائي ڇڏيو آهي. (آدابِ طعام، ص: 368)

**صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ**

منا منا اسلامي ڀائرو! بيان کي ختم ڪندي سنڌ جي فضيلت ۽ ڪجهه سنڌون ۽ آداب بيان ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪيان ٿو، تاجدار رسالت، شهنشاهه نبوت، مصطفيٰ جانِ رحمت **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جو فرمان جنت نشان آهي: جنهن منهنجي سنڌ سان محبت ڪئي ان مون سان محبت ڪئي ۽ جنهن مون سان محبت ڪئي اهو جنت ۾ مون سان گڏ هوندو. (ابن عساکر ج 9 ص 343)

سينه تری سنڌ کا مدینه بنے آقا

جنت میں پڑوسی مجھے تم اپنا بنانا

**صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ**

منا منا اسلامي ڀائرو! اچو ته شيخ طريقت امير اهل سنت **دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ** جي رسالي 163 مدني گل مان مساڪ جا مدني گل ٻڌون ٿا. دعوت

اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل ڪتاب ”بهار شريعت“ جلد پهريون صفحي 288 صدرُ الشريعه، بدرُ الطريقيه، حضرت علامه مولانا مفتي امجد علي اعظمي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْقَوِي لکن ٿا، مشائخ ڪرام فرمائن ٿا: جيڪو شخص مسواڪ جو عادي هجي ته مرڻ وقت ان کي ڪلمو نصيب ٿيندو، ۽ جيڪو آفيم کائي ٿو ان کي ڪلمو نصيب نه ٿيندو ﴿ حضرت سيدنا ابن عباس رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته مسواڪ ۾ ڏهه خوبيون آهن: وات کي صاف ڪري ٿو، مسوڙن کي مضبوط ڪري ٿو، نظر تيز ڪري ٿو، بلغم ختم ڪري ٿو، وات جي ڌپ ختم ڪري ٿو، سنت جي موافق آهي، فرشتا خوش ٿين ٿا، رب عَزَّوَجَلَّ راضي ٿئي ٿو، نيڪي وڌائيندو ۽ معدي کي درست ڪندو آهي. (جمع الجوامع للسيوطي ج 5 ص 249 حديث 14867) ﴿ مسواڪ پيلو يا زيتون يا نم وغيره جي ڪوڙي ڪائي جو هجي ﴿ مسواڪ جي ٽولهه چيچ جي برابر هجي ﴿ ڏندن هڪ گرانٽ کان ڊگهو نه هجي نه ته ان تي شيطان ويهندو آهي ﴿ ان جا تاندورا نرم هجن جو سخت تاندورا ڏندن ۽ مهارن جي وچ ۾ وڻي (Gap) جو سبب بڻجندا آهن ﴿ مسواڪ تازو هجي ته سٺو نه ته ڪجهه دير پاڻي جي گلاس ۾ پسائي نرم ڪري چڏيو ﴿ مناسب آهي ته ان جا تاندورا روزانو ڪٽيندا رهو جو تاندورا ان وقت تائين ڪم جا آهن جيستائين انهن ۾ ڪوڙاڻ باقي آهي ﴿ ڏندن جي ويڪر ۾ ڏندن ڪريو ﴿ جڏهن به ڏندن ڪرڻو هجي ته گهٽ ۾ گهٽ ٽي

پيرا ڪريو ❁ هر پيري ڏوئي ڇڏيو ❁ ڏندن ساڄي هت ۾ اهڙي طرح کڻو جو چيچ ان جي هيٺان ۽ وچ واريون ٽي آڱريون مٿان ۽ آڱونو چيڙي تي هجي ❁ پهريان ساڄي پاسي کان مٿين ڏندن تي ۽ پوءِ کاٻي پاسي کان مٿين ڏندن تي، پوءِ ساڄي پاسي کان هيٺين پوءِ وري کاٻي پاسي کان هيٺين ڏندن تي مسواڪ ڪيو ❁ مسواڪ مٿ ۾ بند ڪري ڪرڻ سان بواسير ٿيڻ جو انديشو آهي ❁ ڏند ڪرڻ وضو ۾ سٺ قبليه (وضو کان پهريان ادا ڪئي ويندڙ ستن مان) آهي البت سٺ مؤڪده ان وقت آهي جڏهن وات ۾ بدبو هجي. (ماخوذ از فتاويٰ رضويه شريف ج 1 ص 623) ❁ ڏند استعمال جي قابل نه رهي ته اڇلايو نه، جو هي سٺ ادا ڪرڻ جو ذريعو آهي، ڪنهن جڳهه تي احتياط سان رکي ڇڏيو يا دفن ڪري ڇڏيو يا سمنڊ ۾ وجهي ڇڏيو. (تفصيلي معلومات جي لاءِ مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل بهارِ شريعت جلد اول صفحي 294 کان 295 تائين جو مطالعو ڪيو)

هزارين سنتون سکڻ جي لاءِ مڪتبه المدينه جا شايع ٿيل ڪتاب 312 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”بهارِ شريعت“ حصو 16 ۽ 120 صفحن جو ڪتاب ”سنتين اور آداب“ هديو ڏئي حاصل ڪيو ۽ پڙهو. سنتن جي تربيت جو هڪ بهترين ذريعو دعوت اسلامي جي مدني قافلن ۾ عاشقانِ رسول سان گڏ سنتن پريو سفر آهي.

ياغدا! نڪلون مٿين قافلون کيسا ته ڪاش! سنتون کي تربيت ڪه واسطه پهر جلد تر!!

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

## دعوتِ اسلامي جي هفتيوار سنتن پري اجتماع ۾ پڙهيا ويندڙ 6 درود شريف ۽ 2 دعائون

### (1) جمع جي رات جو دُرُود

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الْحَبِيبِ الْعَالِي الْقَدْرِ  
الْعَظِيمِ الْجَاهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ

بزرگن فرمايو آهي ته جيڪو شخص هر جمعرات (جمع ۽ خميس جي وچين رات) هن دُرُود شريف کي پابندي سان گهٽ مان گهٽ هڪ ڀيرو پڙهندو موت جي وقت سرڪارِ مدينه صَلَّ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي زيارت ڪندو ۽ قبر ۾ داخل ٿيڻ وقت به ايستائين هو ڏسندو ته سرڪارِ مدينه صَلَّ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي پنهنجي هٿن سان قبر ۾ داخل ڪري رهيا آهن،<sup>(1)</sup>

### (2) سمورا گناه معاف

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا وَ مَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَسَلِّمْ

مدينه حضرت سيدنا انس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته تاجدار صَلَّ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: جيڪو شخص هي دُرُود شريف پڙهي جيڪڏهن بيٺل هو تو ويهڻ کان پهريان ۽ ويٺل هو ته بيهڻ کان پهريان، ان جا گناه معاف ڪيا ويندا.<sup>(2)</sup>

...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة السادسة والخمسون، ص 151 ملخصاً<sup>1</sup>

...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الحادية عشرة، ص 65<sup>2</sup>

### (3) رَحْمَتِ جَا سْتَرْدِرَوَازا

صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

جيڪو هي دُرُود شريف پڙهندو آهي ان تي رحمت جا ستر دروازا  
ڪوليا ويندا آهن.<sup>(1)</sup>

### (4) ڇهه لک دُرُود شريفن جو ثواب

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا فِي عِلْمِ اللَّهِ صَلَاةً ذَاتِمَةً بَدْوَامٍ مُلْكِ اللَّهِ

حضرت أحمد صاوي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْهَادِي ڪن بزرگن کان نقل ڪن ٿا هن  
دُرُود شريف کي هڪ ڀيرو پڙهڻ سان ڇهه لک دُرُود شريف پڙهڻ جو  
ثواب حاصل ٿيندو آهي.<sup>(2)</sup>

### (5) قُرْبِ مُصْطَفِي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى لَهُ

هڪ ڏينهن هڪ شخص آيو ته حُضُورِ انور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کيس  
پنهنجي ۽ صديقِ اڪبر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي وچ ۾ ويهاريو، انهيءَ تي  
صَحَابَهُ ڪرام رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ کي تَعَجُّبُ ٿيو ته اهو مرتبي وارو شخص  
ڪير آهي جڏهن اهو هليو ويو ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن

<sup>1</sup>...القول البديع، الباب الثاني، ص 277،

<sup>2</sup>...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الثانية والخمسون، ص 149

فرمايو: هو جڏهن مون تي دُرُودِ پاڪ پڙهندو آهي ته ائين پڙهندو آهي.<sup>(1)</sup>

## (6) دُرُودِ شَفَاعَت

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَنْزِلْ لَهُ الْمَقْعَدَ الْمُقَرَّبَ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

شافع امر صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جو فرمان معظم آهي : جيڪو شخص هي درود پاڪ پڙهي ان جي لاءِ منهنجي شفاعت واجب ٿي ويندي آهي.<sup>(2)</sup>

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

## (1) هڪ هزار ڏينهن جون نيڪيون

جَزَى اللهُ عَنَّا مُحَمَّدًا مَا هُوَ أَهْلُهُ

حضرت سيدنا ابن عباس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا کان روايت آهي ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: هي درود شريف پڙهڻ واري جي لاءِ ستر فرشتا هڪ هزار ڏينهن تائين نيڪيون لکندا آهن.<sup>(3)</sup>

<sup>1</sup>...القول البديع، الباب الاول، ص125

<sup>2</sup>... الترغيب والترهيب، ج 2، ص 329، حديث 31

<sup>3</sup>... مجمع الزوائد، كتاب الادعية، باب في كيفية الصلاة... الخ، 10/254، حديث: 17305<sup>3</sup>

## (2) هر رات عبادت ۾ گذارڻ جو آسان نسخو

غرائب القرآن صفحہ 187 تي هڪ روايت نقل ڪئي وئي آهي ته جيڪو شخص رات ۾ ٽي ڀيرا هي دعا پڙهندو ته ان جڻ شَبِ قدر کي حاصل ڪري ورتو لهندا هر رات هي دعا پڙهڻ گهرجي. دعا هي آهي:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ  
وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ۔

”يعني خدائِ حلیم و کریم کان سواءِ ڪوئي عبادت جي لائق ناهي، الله پاڪ آهي جيڪو ستن آسمانن ۽ عرشِ عظیم جو پروردگار آهي.“ (فيضانِ سنت ج اول، ص 1163، 1164)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّيْ اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ